

Uğrasa ölkeme, gözlerinin tanıyan bir rüzgar
Sorsam gözyaşı dilindeki nedenlerini, sakındığın vedayı
Eski bir bilgin ne demişti?
-Vedalaşırsan asla terk edemezsin
Bir eskil sevdayı.

Tüm kentlerimi sarmıştı sessizliğinin sisi....

Vursa hüznümün krallığına, gözlerinin tanıyan dalgalar
Kırık kanatlı pegasuslarla
Bakışlarında okyanustan çalıntı bir mavi
Ve hasret fırtınasının sesi
Ellerimde bozkır doğumlu onca papatya,
Hüznün kokusu, düşlenen baharın nefesi
Dokunsam atlara, atların kanayan kanatlarına
Dudaklarım diken,
Dudaklarım susulanlar
Ve onca yara

Sessizliđim sessizliđinle söylemişti...

Kilitlerken rüzgarın kafesine sonrasızlığımı
Çözünse damla damla, ayrışsa
Gözlerine ait her bir anı, ayrılrsa yapımdan
Ve okşasam beyazlığını at yelelerinin.
Ne demişti eski bir hekim?
-Ancak seviyle sağaltabilirsin.

Vursa dalgalar hüznümün krallığına
Gözlerini tanıyan bir rüzgar ölkeme uğrasa
Yazsa acımın varisi bir pegasus
Kırık kanatlarıyla özlemimi suya
Gözyaşı birikintilerinin aynasında
Bulmasam seni, gözlerini
Unutsam ve gömsem sonsuza...